

LEMISELE

Nr 4 LIMBAŽU 3X3 SAIETA AVĪZE

24. JŪLIJS / 2024

Pieskārieni, kas vieno

Vai es drīkstu Tev pieskarties? Pielikt roku, paspiest roku, sarokoties, iedot "pieci", apskaut, sapurināt, samīļot vai draudzīgi paplīkēt pa plecu? Laikam nu vairs tādi jautājumi nevienam neienāk prātā, jo esam sapinušies, saplūduši un ik vakaru rokās sadevušies, kad dziedam vakara dziesmu vai sakrustojam elkoņus, griežot dzirnaviņas uz danču grīdas. Padodam roku, ja no ekskursijas autobusa kādam grūtāk izkāpt. Samīļojam, ja 4. stāva gaitenī atrodam raudošu trīsgadnieku, kuru mamma meklē, skrienot apkārt vidusskolai, jo nezina, ka mazais braši atradis kāpnēs. Paņemam pie rokas to, kuram vējš pūš no citas puses un liek doties pretējā virzienā galamērķim. Uzsitam pa plecu tam, kurš saietā ieradies tikai tagad un nav redzēts vismaz veselu gadu! Mēs pieskaramies bez atļaujas tad, kad jūtamies droši. Vai Tu tā jūties?

Kad biju maza, mans tētis mani apskāva - tā silti un sirsnīgi - tikai vienā gadījumā. Tad, ja bija dzēris. Vai arī otrā dienā - pagīrās, kad jutās vainīgs. Es tolaik vēl biju vienīgais bērniem jauniem vecākiem un tā kā tajos laikos neviens neko nerunāja ne par vardarbību pret bērniem, ne vecuma ierobežojumiem, mans tētis, kad mamma strādāja nakts maiņās, mani ņēma līdzi uz vietējo smalko krogu, kur varēja tikt iekšā tikai "par blatu". Atceros laipno oficianti, kura ar mani centās paspēlēties, iedeva kaut kādu galdu dekoru - ja nemaldos eglītes mantiņu, kas nez kāpēc tur bija iekārta vasaras vidū.

Ilgus gadus uz jautājumu - vai drīkstu Tev pieskarties - mana godīgā atbilde būtu bijusi - nē.

Trešdiena ir saietā vidus diena - kritums pirms kāpuma. Nogurums ne tikai kaulos un muskuļos, bet pat mēlē un vaigos. Pēc dančiem, pēc ieviržu ieskrējiena, pēc orientēšanās spēlēm, kurās ātrāk, tālāk un veiksmīgāk galā tika tie, kuri skrēja sadevušies rokās. Tā bija māka sajūst citam citu: kurš labāk zina ogu krāsas un garšas; kurš - garāks un varēs salikt augstāko torni; kurš izveicīgāk prot likt puzzle ar aizsietām acīm, galu galā - kurš bez kļūdām izlasīs veselu pasaku! Katrs savā komandā sajuta to ar vai bez pieskārieniem. To laikam sauc par komandas spēku, vai labāk - kopā spēku.

Varbūt kopā spēks nekā nav jāizrāda - ne ar apskāvieniem, ne rokasspiedieniem? Varbūt tas darbojas kā neredzams sabiezējis gaiss, ko sajūtam ar pirkstu galiem pat bez pieskāriena? Es nezinu, bet joprojām priecājos, kad pretmācēja siltajā acu skatienā "nolasu" - vienalga rindā pie rīta kafijas, ekskursijas objekta vai dušas - varam apskauties, mēs to drīkstam un gribam.

Tina

DIENAS RITMS

ŠOVAKAR Trešdiena, 24. jūlijs

19.00 - 19.45 Vakariņas
20.00 - 22.00 Viktorīna
21.35 - 22.00 Vakara dziesma un vakara pasaciņa
22.00 - 23.00 Vakara viesis
Daina Grosa /
Danči ģimenēm/
Nikšana/Sadziedāšanās
23.00... Danči tiem, kam pāri 13 /
Nikšana/Sadziedāšanās

RĪT Ceturtdiena, 25. jūlijs

8.00 - 9.00 Celšanās, rīta rosme, ķermeņa atmodināšana
9.00 - 9.30 Brokastis
9.40 - 10.00 Limbažu 3x3 rīta ziņas
10.15 - 12.45 Rīta ievirzes
13.00 - 14.00 Pusdienas
14.00 - 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 - 17.00 Brīvbrīdis
17.00 - 18.30 Pievakares ievirzes un Apvārsnis ģimnāzijas B korpusa 4. stāva aktu zālē.

Apvārsnī viesosies Limbažu audēju kopas **Dzilnas** vadītāja Baiba Vaivare ar 8 godalgotiem tautastērpu komplektiem.

19.00 - 19.45 Vakariņas
20.00 - 22.00 Brīvais mikrofons
21.35 - 22.00 Vakara dziesma un vakara pasaciņa
22.00 - 23.00 Vakara viesis
Edgars Neilands /
Danči ģimenēm/Nikšana/
Sadziedāšanās
23.00... Danči tiem, kam pāri 13 /
Nikšana/Sadziedāšanās

APSVEIKUMI

Dzimšanas dienā sveicam
Aloīdu Jurčenko un **Enriko Strežu**
Vārda dienā sveicam
Kristīni Rolli, Kristianu Bušu,
Kristīni Bērziņu, Kristīni Bikovu,
Maiju Kristīni Risi, Kristīni Savicku

Nepalaid garām!

Iespēja satikt smailītes meistarus - bijušos sportistus, olimpiešu trenerus uz airēšanu. Tiekamies rīt, ceturtdien, 17.00 - 18.30.

Unikāla izstāde *Raksti*

A korpusā pie informācijas centra var apskatīt unikālu izstādi "Raksti". Tiek uzskatīts, ka rakstības aizsākumi meklējami akmens laikmetā, neolītā. Tie bija pirmie seno cilvēku mēģinājumi sazināties, nododot informāciju ar dažādu zīmju palīdzību. Par senāko šādu saziņas veidu uzskatāmi mezglu raksti, kurus

dažas tautas izmanto vēl mūsdienās. Latviešiem kopš seniem laikiem ir paradums, lai kaut ko paturētu atmiņā, iesiet mutautiņa stūrī mezglu. Vai šāda rīcība ir uzskatāma tikai par savdabīgu atmiņas rosinātāju, vai arī tajā meklējama dziļāka jēga un saikne ar mezglu rakstiem?

Izstādi Limbažu 3x3 ir sagatavojusi kuratore un idejas autore Līga Tērauda. Līga aicina ikvienu atvērt savas dzimtas lādes, kas glabājas bēniņos, pagrabos, rijās un šķūnišos, lai pārbaudītu, vai starp raibajiem deķiem nav paslēpies kāds informācijas nesējs – kamolītis. ☺

Ilze

Kā atšķiras 3x3 Latvijā un Austrālijā?

Uldis Ozoliņš bija pat pārsteigts, cik daudzi no saietā dalībniekiem sapulcējās kultūras nama 3. stāvā, lai uzzinātu kaut ko par Austrāliju. Tur taču esot čūskas, biezokņi, karstums..., bet esot tomēr arī labi cilvēki. Tas gan.

Daži no šiem labajiem ļaudīm 1983. gadā - divus gadus pēc ASV pirmās 3x3 nometnes - sarīkoja Austrālijas 3x3. Tāpēc nākamajā janvārī būs 40. saiets. "To vadīs vecās trimdas pēcteči, kuri vēl mājās runā latviski," stāsta Uldis, kurš ir Austrālijas 3x3 padomes priekšsēdētājs.

Savā stāstījumā viņš dalās gan atmiņās par pirmo saietu Latvijā - Madlienā, gan skaidro, kā šobrīd veicas 3x3 kustībai Austrālijā. "Tas ir trimdas produkts, kas tagad veiksmīgi iedzīvojas Latvijā."

Atšķirībā no Latvijas, Austrālijā ir vien 80-100 dalībnieki, kas ļauj atvadīties vakaru rīkot pie klātiem galdiem teju intīmā atmosfērā; tas notiek janvārī, kad otrā pasaules malā ir vasara, un vēl turienes saietā nedrīkst dedzināt ugunsgrākus.

Ja Latvijas 3x3 saietos tiek uzsvērtas ģimeņu kopības ideja, tad savulaik trimdas sabiedrībā 3x3 veidojās kā vieta, kur valda demokrātiskāka vide nekā tobrīd - astoņdesmito gadu - trimdas latviešu organizācijās un biedrībās. "3x3 pulcēja tos, kas domāja un juta citādāk nekā vecie ulmanieši," skaidroja Uldis. Pēdējos 10 gados arvien biežāk Austrālijas 3x3 vada nesen no Latvijas iecēlojušie. ☺

Tina

Runājam trijās valodās

Ar trīsvalodīgo ģimeni - Andri Ratas, Mariju Deņisovu un viņu bērniem Dairi (10) un Lailu (6) - nolēmu iepazīties tuvāk, ieraugot, ka vārda kartē visiem rakstīts Hamburga.

Andris ir no Rīgas, bet Marija - no Harkivas. Satikās abi Vācijā gandrīz pirms 17 gadiem Vācijas akadēmiskās apmaiņas dienesta (DAAD) stipendiātu ballītē, jo abi Vācijā studēja. Andris Vācijā bija ieradies jau divus gadus agrāk: gan studēja, gan strādāja kartogrāfijas uzņēmumā, kas veidoja kartes uzņēmumam Google. Andris pirms nobāzēšanās Hamburgā, studēja un strādāja Štutgartē, Magdeburgā, Minhenē, Darmštatē, var teikt, ka izbraukājis vācu zemi krutu šķērsu.

Abi nolēma apmesties uz dzīvi Vācijā, kur strādā informācijas tehnoloģiju jomā. Bērni ir dzimuši Hamburgā. Šobrīd arī Marijas vecāki no Harkivas ir pārcēlušies uz Hamburgu. Ģimene saziņā savā starpā izmanto trīs valodas – vecāki savā starpā sarunājas krieviski, kas ir Marijas dzimtā valoda, tēvs ar bērniem - latviski, un māte ar bērniem arī sarunājas krieviski. Bērniem

patīk lasīt grāmatas latviski, lai gan Laila atzīst, ka lasīt vāciski esot vieglāk. Bērni savā starpā arī pārsvarā sarunājas vāciski, kā nu ne, ja mācības ir vāciski un pārsvarā visi draugi apkārt runā vāciski.

Tomēr Andrim vienmēr ir bijis svarīgi nodot latvisko dzīvesziņu bērniem, nodrošināt šo latvisko vidi, ne tikai valodas prasmes, tāpēc katru gadu ved bērnus uz Latviju, kur viņi piedalās dažādās dienas nometnēs. Draugi Vācijā reiz ieteikuši 3x3 saietu, tādējādi ģimenei 3x3 stāsts sācies Preiļu 3x3 pagājušajā gadā. Tur arī sapratuši, ka grib braukt vēl, un šī ir īstā vieta kur būt. Ģimene ir aktīva arī latviešu biedrībā Hamburgā un ar citām ģimenēm piedalās Ziemassvētku, Lieldienu u.c. svinībās vai vienkārši satiekas zaļumos.

Marija, kaut arī, šķiet, nedaudz kautrējās, tīri labi runā un saprot latviski. Marija un Andris uzskata, ka būtu vērtīgi saietā mācīt latviešu valodu tiem, kas vēlas to iemācīties labāk vai tiem, kas jau sāk šo vērtību zaudēt. Marija uzskata, ka saietā pārsvarā visi esot draudzīgi un saprotoši, bet neslēpj, ka pamatā šeit ir bērnu dēļ. Marija saietā izvēlējās Adatas pinumu un pēcpusdienā šuj kleitu. Saletā Andris pēta Kultūras mantojumu un gatavo un bauda latviešu ēdienu.

Laila, savukārt, no rīta pusē darbojas kopā ar Visdariem, viņai patīk zīmēt, bet Esi sveicināts, māls! Jauj viņai izpausties vislabāk. Dairis ir izvēlējies Vilku mācību, kur esot gatavojuši koka cilvēciņu figūras, spēlējuši vikingu šahu un karogu spēles, savukārt pēcpusdienā Meža virtuvē esot gatavojuši tostermaizes un siera pesto.

Uldis

Šeit bija labas saimnieces, te mūs labi pabaroja!

Visi zinām, kur ir tā vieta, kur rūpējas par mūsu vēderpriekiem. Lai pabarotu lielo 3x3 saimi, skolas ēdnīcas virtuvē strādā 14 darbinieki. Darbu viņi sāk pirms sešiem rītā un mājās dodas tikai pēc 22 vakarā. Līdz saietā trešās dienas vakaram esam jau apēduši pustonnu kartupeļu un diēnā patērējam 50 kg gaļas. Visvairāk mums garšo salāti, kurus vienmēr izēdam, un, protams, saldie ēdieni.

Kad prasu ēdnīcas vadītājai Litai, kāda bija sajūta, kad viņa uzzināja par mūsu ierašanos, viņa smeļoties atbild: "Godīgi? Tā bija traka sajūta." Un kā ir tagad? "Nekas nav mainījies, ir traki, bet cilvēki ir ļoti jauki. Darbs ir grūts, bet viegli strādāt labiem cilvēkiem. No saietā gan neko, izņemot virtuvi, neredzam, un vēl to mazo brīdi, kad caur logu skatāmies, kā jūs dziedat galda dziesmu. Mums patīk!" Redziet, kādas mums ir varenas saimnieces! Tāpēc neaizmirstiet, ejot garām galdameitām un puišiem, kā arī garām virtuves durvīm, pateikt lielu paldies par garšīgo ēdienu!

Ilze

Randiņš ar Lailu Kirmušku Improvizācijas teātrī

Ikvienai norisei ir savs cēlonis un ikvienas nepatīkšanas kaut ko iemāca. Kovida laiks deva iespēju apgūt ko jaunu. Man tie bija improvizācijas kursi. Lai cik neticami tas izklausītos, pēc dabas esmu ļoti kautrīga. Aktrises profesija devusi spēku pārvarēt sastingumu domās un rīkoties. Lūk, improvizācija ir pārliecības ceļš.

Mana pirmā SATIKŠANĀS ar 3x3 bija Jelgavā. Dzimtajā pilsētā. Uzaicināja, piekritu. Esmu pateicīga par šo lēmumu. Un kopš tā tālā 1996. gada 3x3 saiets ir mūsu ģimenes kopā būšanas saiets. Lai kādas vētras mums pāri gājušas, mēs esam 3x3, jo latviešu tautas dzīvesziņa mūs salīpinājusi kopā. Kā Kirmušku libiskais uzvārds "Kaijoga", kas tulkojumā "putna sū...", kas taču ir veiksmē! Mums paveicies!

Satikšanās - satikt draugus, satikt jaunus draugus, satikt sevi dažādās ievirzēs, satikt latvisko gara spēku, satikt negulētu nakts seju spogulī, satikt jaunus saietu kaimiņus, mostāties blakus telpā uz matračiem, satikt rošanos, gludinot goda tērpus pirms daudzīnājuma, satikt visus svarīgos brīžos - brokastīs, pusdienās un vakariņās, satikšanās pie ceļmallapas uz sāpoša ceļa un ugunskuru dzirkstīs, kā arī "pirms ejiet uz čuču neaizmirstiet mammai un tētim un saviem mīļajiem iedot buču!"

Ilze

Kas notiek improvizācijā?

Ievirzi Laila Kirmuška vada kopā ar Jāni Kirmušku, jo grupa ir pilna, bērnu vairāk par 20. No malas it kā šķietami vienkāršās rotaļas patiesībā ir visai liels izaicinājums, jo vienlaicīgi tiek iedarbināts gan ķermenis, gan prāts (atjautība, improvizācija), un tiek pabīkstīta komforta zona un rakstura īpašības (jāuzdriekstas, jārunā publiski, jāuzstājas, jāpārvar bīklums, jāļaujas radošumam).

Nu, piemēram, visi bērni sastājas pa pāriem. Katrs bērns paspiež otram roku, nosauc savu vārdu un līdz ar to iegūst sev jaunu vārdu. Tad turpina iepazīšanos ar citu, nu jau izmantojot jauniegūto vārdu. Tā tas turpinās līdz atgūsti savu sākotnējo vārdu. Un ko darīt, ja ir vairākas Lotes vai Elzas?

Pirmdien avīzes redakcijā ienāca Elza, sakot: "Improvizācijas aita. Bē-bē." Sākotnēji neko nesapratu, tikai to, ka viņa ir sajūsmā par ievirzi. Šodien sapratu par aitu. Ievirzē ir noteikums – ja nevedas ar uzmanības koncentrēšanu uzdevumā, kur katram aplī ir jāpasaka viens vārds, padodot aitu nākamajam, proti, "viena – aita – divas – ausis – četras – kājas – bē – divas – aitas – četras – ausis – astoņas – kājas – bē-bē" un tad atkal pantiņš sākas no sākuma. Tas kurš kļūdās, patur aitu līdz nākamajai nodarbībai, viņam vai viņai kopā ar aitu ir jānofotografējas ar sev nepazīstamu cilvēku un jāiet uz avīzes redakciju vai TV un jāsaka... pareizi: "Improvizācijas aita. Bē-bē."

Šodien pavisam negaidīti un pašam sev par lielu pārsteigumu par aitas draugu kļuva Indriķis. Ievirzes vadītāji priecājas redzēt kā bērni atraisās, kā pārvar sevi. Šeit neviens netiek vērtēts. Jānis un Laila arī uzskata, ka šie vingrinājumi palīdz attīstīt sevi īpašības, kas noderīgas dzīvē dažādās situācijās. 🌀

Uldis

Improvizācijas pieskārieni.

Iepinušies "Darām kopā!" ievirzē.

Zāļu sieva Līga Reitere, pa ceļam no vikingsiem, saietā ieradusies ar kauliņu spēli - tie esot no zupas, nevis arheoloģiskiem izrakumiem.

Viena laba lieta ir, ka nav jāšūn skalū gaismā.

Vīri maskās, nevis melnā.

Zaglim gatavas!

Orientējamies ne tikai apvidū, bet arī uz ziņojumu dēļa.

Ne tikai dara kopā, bet arī kopā atpūšas.

TV - Roberts un Jēkabs

"Vispār nezinājām un nesapratām, uz kuriem braucām. Pasauca, atbraucām!" Roberts sākumā devās viens, un tad pievienojāmies Jēkabs. Saprotot lielo darba apjomu, pirmdienas rītā zvans no Roberta, šis apraksts par 3x3, un pēc stundas jau Jēkabs sēdēja autobusā uz Limbažiem. Pirmais iespāids bija "vauuu!" Atmosfēra ir lieliska. Tagad saprotam, ka tas ir saistīts ar latviskajām tradīcijām un sevis pilnveidošanu.

Ikdienā esam studenti Ventspils Augstskolā un studējam jaunuzņēmumu vadību. Brīvajā laikā, protams, filmējam, jo tas mums ļoti patīk un kā studentiem ir laba pamatnodarbošanās. Ievirzes esam redzējuši caur kameras aci, un ar stiklu mazliet padarbojamies. Cītīgi strādājam, montēt beidzam ap 2 nakti. Cerams, tiksim arī uz dančiem, lai beidzot izbaudītu slaveno "Zagli". Ir pilnīgi skaidrs, ka gribēsim šeit atgriezties vēl daudzas reizes un atvest arī savas ģimenes!

Ilze

3. dienas Bērnu zaglī uzvarēja
Ella un Justs

2. dienas Bērnu zaglī uzvarēja
Rota un Roberts

2. dienas Lielajā Zaglī uzvarēja
Anna un Kārlis

Bildes ar komentāriem, ziņas, jokus, noklausītas sarunas un daudz ko citu, kas interesētu un uzjautrinātu arī pārējos trīsreiztrīsniekus sūti avīzei:
+371 29267825 (WHATSAPP) un e-pastā:
3x3lemisele@gmail.com

Sūdzība

Centrālā Efektivitātes Komisija pret Uzspiestu Ļaunprātīgu Indēšanu (CEKUĻI) kategoriski pieklājības un Limbažu pilsētas robežās iebilst pret Limbažu 3x3 saietā avīzē "Lemisele" Nr. 3 publicēto dezinformāciju (6.lpp), ka "Un tādēļ šo baltu dienu Puišiem meitas jābučo!"

Palūkosimies dainās:

*Puisim mutes es nedevu
Vainadziņu valkādamā;
Lai stāv mana balta mute
Manam miežu arājam.*

Šis tautasdziesmas sacerētāja (kas tāpat kā "Ilze" uzskata, ka puišiem meitas jābučo) jau sen ir nokļuvusi viņā saulē, tāpēc mēs ar 100% efektivitāti varam teikt, ka šādi pekstiņi ne pie kā laba nenoved.

Lūdzam raksta autori publiski atsaukt savu traģisko maldīšanos, kas visticamāk radusies skaistā Limbažu saietā pilnmēness ietekmē. Atsauksmai jānotiek publiski - pie ēšanas (bet ne pie brokastīm), nodziedot šīs rindas pareizi: "UN TĀDĒĻ ŠO BALTU DIENU MEITĀM PUIŠI JĀBUČO!" (var nedziedāt CapsLocā)

Pretējā gadījumā mēs parūpēsimies, ka visi kreīli-danču muzikanti 2026.gadā tiks ieslēgti mājās un nekur netiks laisti!

Priecāsimies, ja mūsu draudzīgā sašutuma pilno vēstulīti publicēsiet savā laikrakstā. Honorāru nevajag... :)

Cienā, **CEKUĻI**

3. dienas Lielajā Zaglī uzvarēja
Aleksandra un Eduards

Dzirdēts saietā

Steidzīgajā redakcijas atmosfērā Baiba Roze nosaka:
"Man vairs nav laika, man jāiet pie stārķiem!"
Uz ko redakcijā ieklidusi Rasa Roze pārjautā:
"Tev jāiet kārties?"

Redakcija:
Tina Sidoroviča, Baiba Roze, Ieva Dzintare,
Ilze Cekule, Klāra Sidoroviča, Uldis Mauriņš.